

- Іефѡй имъ рече: Азъ и людіе - тѣ ми
имахмы голѣмо прѣвпираніе съ Аммоновы-
тѣ сынове; и повыкахъ вы, и не мя из-
3 бавихте отъ рѣкѣ-тѣ имъ. И като видѣхъ
че не *мѣ* избавихте, ^бхвърлихъ въ бѣдѣхъ
животъ - тѣ си, та прѣминѣхъ противъ
Аммоновы-тѣ сынове, и Господь гы прѣ-
даде въ рѣкѣ-тѣ ми: И сега вы зашто
сте възлѣзли къмъ мене днесъ да мя
ударите?
- 4 Тогазъ събра Іефѡй вси чкы-тѣ Гала-
адскы мѣжкіе, та удари Ефрема: и пора-
зихъ Галаадскы-тѣ мѣжкіе Ефремцы-тѣ
защото рекохъ: ^бБѣжанци отъ Ефрема
сте вы, Галаадци, между Ефремцы-тѣ и
5 между Манассійцы-тѣ. И захванхъ Гала-
адци-тѣ ^ббродове-тѣ на Іорданъ прѣдъ
Ефремцы-тѣ: и когато нѣкой отъ Ефрем-
цы-тѣ бѣжанцы говорѣше: Оставѣте да
прѣминѣхъ, тогазъ Галаадскы-тѣ мѣжкіе му
казувахъ: Ефремецъ ли си ты? Ако рече-
6 чеше той: Не съмъ, Тогазъ му думахъ:
Речи *Шибболеѡ; а той казуваше Сиб-
болеѡ; защото не можаше да произнесе
право. Тогазъ го хвацахъ, та го закала-
хъ, въ бродове-тѣ на Іорданъ. И паднѣхъ
въ онова врѣме четиридесетъ и двѣ
тысяци отъ Ефрема.
- 7 И сжди Іефѡй Израїля шесть години.
И умрѣ Іефѡй Галаадецъ-тѣ, и погребе
ся въ *единъ* отъ Галаадскы-тѣ градове.
- 8 А подиръ него станж сждія въ Изра-
иль Івцанъ отъ Виедеемъ. Той имаше
тридесетъ сынове, и тридесетъ дѣщери,
9 *които* ожени на вѣнъ; и зѣ изъ вѣнъ
тридесетъ *чужды* дѣщери за сынове-тѣ си.
- 10 И сжди Израїля седмъ години. И умрѣ
Івцанъ, и погребе ся въ Виедеемъ.
- 11 А слѣдъ него станж сждія въ Израїль
Елонъ Завулонецъ-тѣ; и сжди Израїля
12 десетъ години. И умрѣ Елонъ Завуло-
нецъ-тѣ, и погребе ся въ Еалонъ, въ зем-
лѣ-тѣ Завулоновъ.
- 13 А слѣдъ него станж сждія въ Израїль
Авдонъ, сынъ-тѣ Иллеловъ, Пираѡнецъ-
14 тѣ. Той имаше четиридесетъ сынове, и
тридесетъ внуцы, които ^бяздѣхъ на седмъ-
десетъ ослета; и сжди Израїля осмъ го-
15 динъ. И умрѣ Авдонъ сынъ-тѣ Иллеловъ
Пираѡнецъ-тѣ, и погребе ся въ Пираѡ-
онъ, въ землѣ-тѣ Ефремовъ, ^бна горѣ-
тѣ Амаликъ.

ГЛАВА 13.

- 1 И ^бнаправихъ пакъ Израїлеви-тѣ сы-
нове зло прѣдъ Господа: и прѣдаде гы

б 1 Цар. 19; 5. 28; 21. Іов. 13; 14. Псах. 119; 109.
в 9. 1 Цар. 25; 10. Псах. 78; 9.
г Ис. Нав. 22; 11. Гл. 3; 28. 7; 24.
* Класъ или порой.
д Гл. 5; 10. 10; 4.

е Гл. 3; 13, 27. 5; 14.
а Гл. 2; 11. 3; 7. 4; 1. 6; 1. 10; 6.
б 1 Цар. 12; 9.
в Ис. Нав. 13; 41.
г Гл. 6; 12. Лук. 1; 11, 13, 28, 31.

Господь ^бвъ рѣкѣ-тѣ на Филистимцы-тѣ четиридесетъ лѣта.

- 2 И имаше единъ человекъ ^ботъ Сараїж, отъ Даново-то племе, и име-то му Маное: и жена-та му бѣ неплодна, и не ра-
3 ждаше. И ^бяви ся ангель Господень на женѣ-тѣ, и рече ѣ: Ето, сега си непло-
4 дна, и не раждашь: но ще зачнешъ и ще родишь сынъ. И сега ты да ся пазнѣшъ
5 ^бда не пѣшь вино, или сикерж, и да не ядешъ нищо нечисто. Защото, ето, ще зачнешъ, и ще родишь сынъ: и ^ббръсначъ да не възлѣзе на главѣ-тѣ му, защото дѣте-то ще бжде ^бНазирей Богу отъ
6 утробѣ-тѣ на *майлъ* си; и той ^бще начне да избява Израїля отъ рѣкѣ-тѣ на Фи-
7 листимцы-тѣ.
- 8 И отиде жена-та та обади на мѣжа си, и рече: ^бЧеловекъ Божій дойде при мене, и ^бвидѣ-тѣ му бѣше като видѣ на ангель Божій, страшенъ много: но азъ ^бто не попытахъ отъ дѣ е, и той ми не яви
9 име-то си. И рече ми: Ето, ще зачнешъ, и ще родишь сынъ; и сега да не пѣшь вино, нито сикерж, и да не ядешъ нищо нечисто; защото дѣте-то ще бжде Нази-
10 рей Богу отъ утробѣ-тѣ на *майлъ* си до-ри до день-тѣ на смъртѣ-тѣ си.
- 11 Тогазъ ся помоли Маное Господу, и рече: Молѣхъ ся, Господи мой, нека дойде пакъ при насъ онзи Божій человекъ, ко-
12 гото си пратилъ, и нека ны научи що да сторимъ съ дѣте-то, коего ще ся роди.
- 13 И послуша Богъ гласъ-тѣ Маноевъ: и дойде пакъ ангель Божій при женѣ-тѣ, като сѣдѣше тя на нивѣ-тѣ: а Маное мѣжъ ѣ и не бѣше съ неѣж. И завтече ся
14 жена-та на бързо, та яви на мѣжа си и рече му: Ето, яви ми ся онзи человекъ, който дойде при мене онзи день. И стан-
15 нѣхъ Маное та отиде подиръ женѣ си, и дойде при человека, та му рече: Ты ли си онзи человекъ който си говорилъ на тѣжи женѣ? И той рече: Азъ. И рече Маное: Сега когато ся сбжде слово-то ти: що трѣбба за дѣте-то, и ^бто що да
16 прави? И рече ангель Господень на Маноя: Отъ всичко що рѣкохъ на женѣ-тѣ, нека ся пазнѣ; Отъ всичко що излиза отъ лозіе да не яде, и ^бвино и сикерж да не пѣ; и нищо нечисто да не яде: всичко що ѣ зарѣчахъ, нека упазнѣ.
- 17 И рече Маное на ангель-тѣ Господень: ^бДа ты задржимъ, молѣхъ, и да ти приготвимъ яре отъ козы-тѣ. И рече ангель-тѣ Господень на Маноя: Ако и да мя задржишь, не щѣ да ямъ отъ хлѣбъ-тѣ

д Ст. 14. Числ. 6; 2, 3. Лук. 1; 15.
е Числ. 6; 5. 1 Цар. 1; 11.
ж Числ. 6; 2.
з Вижъ 1 Цар. 7; 13. 2 Цар. 8; 1. 1 Лѣт. 18; 1.
и Втор. 33; 1. 1 Цар. 2; 27.

9; 6. 3 Цар. 17; 24.
і Мат. 28; 3. Лук. 9; 29.
Дѣян. 6; 15.
к Ст. 17, 18.
* Или навко да му правимъ?
л Ст. 4.
м Быт. 18; 5. Гл. 6; 18.